

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

IX. Litteræ Dalmatij Archiepiscopi Narbonensis, quibus Ecclesiam sancti Grisanti subjicit monasterio Massiliensi. Ex archivō Archiepiscopi Narbonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

APPENDIX

34

Ecclesiæ sancti Justi & Clericorum ejus, quam filia Ecclesia justè debet exhibere matri sua Ecclesiæ, & æquitate Ecclesiæ sancti Pauli. Facta ista scriptura concessionis & commendationis **XIIII.** Kal. Octobr. anno millesimo **lxxxviii.** incarnationis dominicæ, regnante Philippo Rege. Signum Dalmatij Narbonensis Archiepiscopi, qui hanc scripturam scribere fecit & firmavit, & hos testes firmare rogavit. Signum Petri Carcassonensis Episcopi. Signum Bertrandi Barchinonensis Episcopi. Signum Bertrandi Archidiaconi. Signum Petri Giralli. Signum Petri Salomonis Sacristæ. Signum Arberti Gramatici. Signum Eneas. Signum Gundonis. Signum Petri Udalgerij. Signum Bernardi Raimundi, & ceterorum Clericorum.

IX.

Litteræ Dalmatij Archiepiscopi Narbonensis, quibus Ecclesiam sancti Grisanti subjicit monasterio Massiliensi.

Ex archivō Archiepiscopi Narbonensis.

IN Christi nomine. Ego Dalmacius gratia Dei Narbonensis Archiepiscopus, divinæ miserationis respectu cupiens reintegrale & in ecclesiastico & in pristino statu restaurare Ecclesiam Dei mihi commissam, & de miserabili captivitate & destructione, qua à pravis hominibus deprimitur, liberam reddere, quia per me ad plenum id agere non possum, omnipotentis Dei & religiosorum virorum invoco consilium & adjutorium. Hac siquidem inspiratus visitatione & voluntate, recognoscens Ecclesiam

Ecclesiam sanctissimi martyris Grisanti diuturna captivitate & desolatione funditus destructam, & jam hereditaria & laicali successione in tantum nefario modo possessam ut absque ecclesiastico & divino officio & absque omnibus praediis & decimis per multa tempora summa miserabilem defleret captivitatem, cum etiam famam est multorum quondam monasterium fuisse, unam cum consilio & voluntate nostrae scilicet Narbonensis Ecclesiæ Clericorum, Wilhelmi videlicet Abbatis sancti Pauli, & Archidiaconorum, Bernardi videlicet Rainardi, atque Wilhelmi Amelij, necne Raimundi Udalgerij, neconon Petri Gaucelini, atque Petri Geraldii Sacristæ, & aliorum tradimus & concedimus eandem praedictam Ecclesiam sancti Grisanti, cum decimis & primiciis omnibusque sibi pertinentibus, beatæ Dei genitrici Mariæ suburbanæ & beato Victori martyri Massiliensi monasterio & in potestate & in perpetuo regimine Domni Ricardi Massiliensis Abbatis & successorum ejus. Quæ sita in territorio Narbonensi, non longè à suburbio distans. Quicquid habet vel habere debet & in ante per Dei misericordiam legaliter adquisierit, totum ab integro cum omni sua melioratione committimus, tradimus, & perpetuo regimine concedimus beatæ Mariæ & beato Victori monasterio Massiliensi, ejusdemque Dominio Ricardo Abbatii, ejusque in perpetuum successoribus. Salva tamen reverentia & fidelitate Narbonensis Ecclesiæ. Tali videlicet conditione & tenore, ut ad honorem omnipotentis Dei reædificare & fideliter construere & restaurare studeatis, & permanentemque astatum pro reverentia & recognitione beatorum martyrum Justi & Pastoris, eisdem beatis martyribus Justo & Pastor, in eorum festivitate, unam libram incensi reddatis. Quod si quis

f

contra hanc cartam traditionis & perpetuae concessionis venerit ad interrumpendum, non hoc valeat vendicare, sed componat in duplo, & insuper iram omnipotentis Dei sub vinculo anathematis incurat, & inantea firma & stabilis permaneat omni tempore. Facta ista catta concessionis & confirmationis xii. Kal. Maij, anno millesimo nonagesimo dominicae incarnationis. Dalmaciūs gratia Dei Narbonensis Archiepiscopus, qui hanc cartam fecit, & testes firmare rogavit. † Vvilelmus Abbas sancti Pauli &c.

X.

De laicis res ecclesiasticas possidentibus.

Ex veteri Chartulario Ecclesiae Cadurcensis.

HÆc est memorabilis descriptio quāliter Ecclesia beati Genesij de Asnago in dominio matris Ecclesiae Caturcensis p̄venerit. Scimus quod prædictam Ecclesiam dudum possedit proportionē hereditatis suę Ugo de Faiedo vocatus, cùm divisisset paternum honorēmcum fratribus suis. Cui Ugoni confirmaverunt idem fratres sui fide sua, dextras sibi dantes né in Ecclesia illa vel omni ecclesiastico negocio aliquam sibi molestiam inferrent, sed faceret inde quicquid vellet. Habuit Ugo Ecclesiam. Inde vixit pluribus annis cum uxore & filiis filiabūisque suis. Unde orta est seditio in populo quod oblationes suas & ecclesiastica negotia secularis & laicalis persona consumēret, & plenique etiam ipso oblationis tempore coram omnibus mulieres quod offerebatur acciperent. Innötuit ve-